II

*(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)*

# ΕΠΙΤΡΟΠΗ

## ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

**της 22ας Δεκεμβρίου 1999**

**σχετικά με το καθεστώς ενίσχυσης που εφαρμόζεται από την Ισπανία υπέρ των οπωροκηπευτικών προϊόντων που προορίζονται για μεταποίηση στην Extremadura κατά την περίοδο εμπορίας 1997/1998**

*[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(1999) 5207]*

**(Το κείμενο στην ισπανική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)**

(2000/237/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2200/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, περί κοινής οργανώσεως της αγοράς στον τομέα των οπωροκηπευτικών [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 [2],

Αφού κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο [3],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

### I. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(1) Η διάταξη της 8ης Ιουλίου 1998, του Υπουργείου Γεωργίας και Εμπορίου της Αυτόνομης Περιφέρειας της Extremadura, καθορίζει τις ενισχύσεις για τα οπωροκηπευτικά προϊόντα που προορίζονται για μεταποίηση, για την περίοδο εμπορίας 1997/1998. Το εν λόγω διάταγμα δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Extremadura [4].

(2) Η Επιτροπή καθώς δεν έλαβε κοινοποίηση της κρατικής ενίσχυσης από τις ισπανικές αρχές, σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης, έστειλε επιστολή με ημερομηνία 8 Φεβρουαρίου 1999 με την οποία τους ζητούσε να επιβεβαιώσουν την ύπαρξη της εν λόγω ενίσχυσης και την ημερομηνία έναρξης ισχύος της.

(3) Με επιστολή της 26ης Φεβρουαρίου 1999, η Μόνιμη Αντιπροσωπεία της Ισπανίας ανακοίνωσε στην Επιτροπή τις πληροφορίες που εκείνη είχε ζητήσει με την επιστολή της 8ης Φεβρουαρίου 1999.

(4) Με επιστολή της 14ης Ιουνίου 1999, η Επιτροπή ενημέρωσε την Ισπανία για την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης σχετικά με το εν λόγω καθεστώς ενισχύσεων. Στην επιστολή αυτή, η Επιτροπή ζήτησε επειγόντως από την Ισπανία να στείλει τις παρατηρήσεις της.

(5) Η απόφαση της Επιτροπής να κινήσει τη διαδικασία δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* [5]. Η Επιτροπή κάλεσε τους ενδιαφερομένους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με το εν λόγω καθεστώς ενισχύσεων.

(6) Η Ισπανία υπέβαλε τις παρατηρήσεις της με επιστολή της 19ης Ιουλίου 1999.

(7) Η Επιτροπή έλαβε τις σχετικές παρατηρήσεις από τους ενδιαφερομένους και τις διαβίβασε στην Ισπανία με επιστολή της 17ης Νοεμβρίου 1999, παρέχοντάς της τη δυνατότητα να διατυπώσει τα σχόλιά της. Η Επιτροπή δεν έχει λάβει σχόλια επ' αυτού.

[1] ΕΕ L 297 της 21.11.1996, σ. 1.
[2] ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 80.
[3] ΕΕ C 233 της 14.8.1999, σ. 37.
[4] Diario Oficial de Extremadura αριθ. 84 της 23ης Ιουλίου 1998, σ. 5807.
[5] Βλέπε υποσημείωση 3.

## II. **ΛΕΠΤΟΜΕΡΗΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ**

(8) Το διάταγμα της 8ης Ιουλίου 1998 καθορίζει τις ενισχύσεις για τα οπωροκηπευτικά προϊόντα που προορίζονται για μεταποίηση, για την περίοδο εμπορίας 1997/1998.

(9) Δικαιούχοι των ενισχύσεων είναι οι παραγωγοί οπωροκηπευτικών προϊόντων που προορίζονται για μεταποίηση στην Extremadura, οι οποίοι έχουν συνάψει συμβάσεις με τις βιομηχανίες για τις οποίες προορίζονται τα οπωροκηπευτικά προϊόντα της εν λόγω περιφέρειας, κατά την περίοδο εμπορίας 1997-1998. Η μέγιστη ενίσχυση ανά παραγωγό δεν μπορεί να υπερβαίνει τις 500 000 ισπανικές πεσέτες.

(10) Οι ενώσεις παραγωγών μπορούν να υπογράφουν τη σύμβαση συλλογικά. Στην περίπτωση αυτή, η ένωση θα μπορεί να λάβει επιπλέον επιδότηση ίση με το 1 % της αξίας της παραγωγής των μελών της, με ανώτατο όριο το 1 εκατομμύριο ισπανικές πεσέτες ανά ένωση.

(11) Τα προϊόντα για τα οποία μπορεί να καταβληθεί ενίσχυση και τα αντίστοιχα ποσά είναι τα ακόλουθα:

— πιπεριές για την παρασκευή πάπρικας (ονομασία προέλευσης): 5 ισπανικές πεσέτες ανά χιλιόγραμμο,

— πιπεριές για την παρασκευή πάπρικας: 1,5 ισπανικές πεσέτες ανά χιλιόγραμμο,

— αλεσμένες πιπεριές για βιομηχανοποίηση: 1,5 ισπανικές πεσέτες ανά χιλιόγραμμο,

— αγγουράκια για βιομηχανοποίηση: 5 ισπανικές πεσέτες ανά χιλιόγραμμο,

— λάχανα για αφυδάτωση: 1,5 ισπανικές πεσέτες ανά χιλιόγραμμο,

— κρεμμύδια για αφυδάτωση/κατάψυξη: 1,5 ισπανικές πεσέτες ανά χιλιόγραμμο,

— μπρόκολα αφυδάτωση/κατάψυξη: 1,5 ισπανικές πεσέτες ανά χιλιόγραμμο,

— κουνουπίδια για αφυδάτωση/κατάψυξη: 1,5 ισπανικές πεσέτες ανά χιλιόγραμμο,

— σπανάκια για κατάψυξη: 1,5 ισπανικές πεσέτες ανά χιλιόγραμμο,

— πράσα για αφυδάτωση: 1,5 ισπανικές πεσέτες ανά χιλιόγραμμο,

— κουκιά για κατάψυξη: 1,5 ισπανικές πεσέτες ανά χιλιόγραμμο,

— πατάτες για κατάψυξη: 1,5 ισπανικές πεσέτες ανά χιλιόγραμμο.

(12) Οι μέγιστες επιλέξιμες ποσότητες για ενίσχυση:

— 9 500 τόνοι πιπεριές για την παρασκευή πάπρικας (ονομασία προέλευσης «Pimentón de la Vera»),

— 4 000 τόνοι πιπεριές για την παρασκευή πάπρικας και πιπεριές και πιπεριές για βιομηχανοποίηση,

— 250 τόνοι αγγουράκια για βιομηχανοποίηση και

— 15 000 τόνοι για τα υπόλοιπα προϊόντα.

Εάν η συνολική ποσότητα υπερβαίνει τα εν λόγω όρια, η παραγωγή του κάθε δικαιούχου της ενίσχυσης θα τροποποιηθεί με την εφαρμογή συντελεστή.

(13) Η διάταξη της 8ης Ιουλίου 1998 βασίζεται στο διάταγμα 84/1993 της 6ης Ιουλίου, της Αυτόνομης Περιφέρειας της Extremadura, με το οποίο θεσπίζεται σύστημα ενισχύσεων για τα οπωροκηπευτικά προϊόντα που προορίζονται για μεταποίηση [6]. Το εν λόγω διάταγμα προβλέπει ότι, για κάθε περίοδο εμπορίας, τα προϊόντα που δικαιούνται ενίσχυση, το ποσό της πριμοδότησης και η ανώτατη συνολική επιλέξιμη ποσότητα θα καθορίζονται με διάταξη.

(14) Στην επιστολή της 14ης Ιουνίου 1999, η Επιτροπή πληροφόρησε την Ισπανία ότι το εν λόγω καθεστώς ενισχύσεων για οπωροκηπευτικά προϊόντα, στο οποίο το ποσό της ενίσχυσης εξαρτάται από τις παραχθείσες ποσότητες και το οποίο θα μπορούσε να αποτελεί παράβαση των άρθρων 28 και 29 της συνθήκης, δεν φαίνεται να πληροί τις προϋποθέσεις για να τύχει κάποιας από τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 87 παράγραφος 3 της συνθήκης.

Στην ίδια επιστολή, η Επιτροπή συνιστούσε στην ισπανική κυβέρνηση να καταργήσει τις ενισχύσεις για τις πατάτες.

## III. **ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ**

(15) Η Ευρωπαϊκή ένωση βιομηχανιών μεταποίησης πατάτας υπέβαλε παρατηρήσεις σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων, με επιστολή της 6ης Σεπτεμβρίου 1999. Η εν λόγω ένωση συμμερίζεται τη γνώμη της Επιτροπής ότι η ισπανική κυβέρνηση θα έπρεπε να καταργήσει τις ενισχύσεις για τις πατάτες.

## IV. **ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ**

(16) Η Ισπανία θεωρεί ότι η θέσπιση και η διατήρηση της βιομηχανίας τροφίμων μέσω συνδέσμου ανάμεσα στην παραγωγή και τη μεταποίηση, με τη μορφή συμβατικών σχέσεων, εγγυώνται μια ελάχιστη τιμή και την παροχή ποιοτικών πρώτων υλών. Η σχέση αυτή είναι παράγοντας χωροθέτησης της παραγωγής και διατήρησης του αγροτικού πληθυσμού.

(17) Η ανάπτυξη και η καλλιέργεια φθινοπωρινών και χειμερινών οπωροκηπευτικών στις αρδευόμενες εκτάσεις της Extremadura αποτελεί σημαντικότατη κοινωνικοοικονομική εναλλακτική λύση για την ανάπτυξη των αγροτικών περιοχών, η οποία συνετέλεσε στη διατήρηση της ισορροπίας ανάμεσα στα προϊόντα με προορισμό την αγορά νωπών προϊόντων και όσα προορίζονται για τη μεταποίηση, μέσω των μέγιστων εγγυημένων ποσοτήτων οι οποίες περιόρισαν αποτελεσματικά τις δυνατότητες παραγωγής και εμπορίας.

(18) Οι ενισχύσεις δεν παρείχαν πλεονεκτήματα στους οικονομικούς παράγοντες. Ουσιαστικά, προορίζονταν για έναν συγκεκριμένο διαρθρωτικό στόχο και, μετά την επίτευξή του, το καθεστώς ενίσχυσης διακόπηκε και δεν προβλέπεται να συνεχιστεί.

[6] Diario Oficial de Extremadura αριθ. 82 της 13ης Ιουλίου 1993, σ. 2071.

V. **ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ**

**Άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης**

(19) Το άρθρο 43 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 προβλέπει ότι τα άρθρα 87 και 88 της συνθήκης εφαρμόζονται στην παραγωγή και το εμπόριο των προϊόντων αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού.

(20) Δυνάμει του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης, ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη μέλη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό διά της ευνοϊκής μεταχειρίσεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές.

(21) Η Ισπανία παράγει 115 451 000 τόνους οπωροκηπευτικών. Σημαντική ποσότητα των προϊόντων αυτών αφορά το εμπόριο ανάμεσα στην Κοινότητα και την Ισπανία· για παράδειγμα, το 1998 η Ισπανία εισήγαγε από τα υπόλοιπα κράτη μέλη 2 579 000 τόνους οπωροκηπευτικά και εξήγαγε προς αυτά 28 782 000 τόνους ([7]).

(22) Συνεπώς, τα εν λόγω μέτρα μπορούν να επηρεάσουν το εμπόριο οπωροκηπευτικών ανάμεσα στα κράτη μέλη, εφόσον το εμπόριο αυτό επηρεάζεται από ενισχύσεις ευνοϊκές για οικονομικούς παράγοντες οι οποίοι δρουν σε ένα κράτος μέλος που έχει σχέσεις με τα υπόλοιπα. Τα εν λόγω μέτρα επηρεάζουν άμεσα και έμμεσα το κόστος παραγωγής των επιχειρήσεων παραγωγής και μεταποίησης οπωροκηπευτικών στην Ισπανία. Οπότε, τους παρέχουν οικονομικό πλεονέκτημα έναντι των επιχειρήσεων που δεν έχουν πρόσβαση σε παρόμοιες ενισχύσεις σε άλλα κράτη μέλη. Κατά συνέπεια, στρεβλώνουν ή απειλούν με στρέβλωση τον ανταγωνισμό.

(23) Με βάση όσα προαναφέρθηκαν οι εν λόγω ενισχύσεις πρέπει να θεωρηθούν κρατικές ενισχύσεις οι οποίες πληρούν τα κριτήρια που προβλέπονται στο άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης.

**Πιθανές παρεκκλίσεις στο πλαίσιο του άρθρου 87 της συνθήκης**

(24) Η αρχή του ασυμβίβαστου που θεσπίζεται με το άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης, επιδέχεται, εντούτοις, εξαιρέσεις.

(25) Στην προκειμένη περίπτωση, είναι προφανές ότι οι εξαιρέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 87 παράγραφος 2 δεν εφαρμόζονται. Εξάλλου, ούτε οι ισπανικές αρχές τις επικαλέστηκαν.

(26) Οι εξαιρέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 87 παράγραφος 3 της συνθήκης πρέπει να ερμηνευτούν επακριβώς κατά την εξέταση ενός περιφερειακού ή τομεακού προγράμματος ενισχύσεων ή κάθε επιμέρους εφαρμογής γενικών καθεστώτων ενίσχυσης. Ιδιαίτερα, μπορούν να παρέχονται μόνον όταν η Επιτροπή συμπεραίνει ότι η ενίσχυση είναι αναγκαία για την επίτευξη ενός από τους στόχους που επιδιώκουν οι εξαιρέσεις. Η έγκριση οποιωνδήποτε άλλων ενισχύσεων μπορεί να ζημιώσει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών και να στρεβλώσει τον ανταγωνισμό, χωρίς αυτό να δικαιολογείται από το κοινοτικό συμφέρον, καθώς και να παρέχει αχρεωστήτως πλεονεκτήματα στους οικονομικούς παράγοντες ορισμένων κρατών μελών.

(27) Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι εν λόγω ενισχύσεις δεν παρέχονταν ως περιφερειακές ενισχύσεις για την υλοποίηση νέων επενδύσεων ή για τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης, ούτε για την οριζόντια αντιστάθμιση μειονεκτημάτων από άποψη υποδομής του συνόλου των επιχειρήσεων της περιφέρειας, αλλά ως ενισχύσεις λειτουργίας του γεωργικού τομέα. Κατά συνέπεια, πρόκειται για ενισχύσεις τομεακού, κυρίως, χαρακτήρα, οι οποίες πρέπει να αξιολογηθούν σύμφωνα με τα αναφερόμενα στο άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ).

(28) Το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) προβλέπει ότι δύνανται να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά οι ενισχύσεις για την προώθηση της αναπτύξεως ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων ή οικονομικών περιοχών, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο αντίθετο προς το κοινό συμφέρον.

(29) Το καθεστώς ενισχύσεων πρέπει να αξιολογηθεί ιδίως υπό το φως της διάταξης αυτής.

(30) Στην περίπτωση των ενισχύσεων για τις πατάτες, προϊόν του παραρτήματος I της συνθήκης, το οποίο δεν διέπεται από την κοινή οργάνωση αγοράς, εφαρμόζονται οι διατάξεις του κανονισμού αριθ. 26 του Συμβουλίου, περί εφαρμογής ορισμένων κανόνων του ανταγωνισμού στην παραγωγή και την εμπορία γεωργικών προϊόντων ([8]), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό αριθ. 49 ([9]). Οι μόνες διατάξεις που εφαρμόζονται είναι του άρθρου 88 παράγραφος 1 και η πρώτη φράση της παραγράφου 3 της συνθήκης, και επομένως η Επιτροπή μπορεί μόνο να διατυπώνει παρατηρήσεις. Στην επιστολή της 14ης Ιουνίου 1999, συνιστούσε στην ισπανική κυβέρνηση να καταργήσει τις εν λόγω ενισχύσεις.

(31) Σύμφωνα με την πάγια τακτική της Επιτροπής όσον αφορά την εφαρμογή των άρθρων από 87 έως 89 της συνθήκης, κάθε ενίσχυση το ποσόν της οποίας εξαρτάται από τις παραχθείσες ποσότητες πρέπει να θεωρείται ενίσχυση λειτουργίας ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά ([10]).

(32) Τέτοιες ενισχύσεις δεν έχουν διαρκές αποτέλεσμα στην ανάπτυξη του εν λόγω τομέα, εφόσον τα άμεσα αποτελέσματά τους παύουν να υφίστανται όταν παύσει να υφίσταται το ίδιο το μέτρο. Εξάλλου, έχουν ως άμεση συνέπεια τη βελτίωση των δυνατοτήτων παραγωγής και εμπορίας των προϊόντων για τους ενδιαφερόμενους οικονομικούς παράγοντες, σε σχέση με άλλους οικονομικούς παράγοντες που δεν δικαιούνται παρόμοιες ενισχύσεις (τόσο στην εθνική επικράτεια όσο και στα υπόλοιπα κράτη μέλη). [(Βλέπε απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 8ης Ιουνίου 1995, στην υπόθεση T-459/93, Siemens SA κατά της Επιτροπής ([11]))].

([7]) Πηγή: Eurostat 1998.

([8]) ΕΕ 30 της 20.4.1962, σ. 993/62.
([9]) ΕΕ 53 της 1.7.1962, σ. 1571/62.
([10]) Προηγούμενες ενισχύσεις: N 51/92, N 741/94, N 623/92, N 214/91 και NN 24/93.
([11]) Συλλογή 1995 II, σ. 1675.

(33) Επιπλέον, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι οι ενισχύσεις αυτές (εξαιρουμένων των ενισχύσεων για τις πατάτες) αναφέρονται σε προϊόντα που διέπονται από μια κοινή οργάνωση αγοράς και ότι τα κράτη μέλη έχουν περιορισμένη εξουσία παρέμβασης στη λειτουργία των εν λόγω οργανώσεων, πράγμα που είναι αποκλειστική αρμοδιότητα της Κοινότητας. Το Δικαστήριο έχει επανειλημμένα αποφανθεί [(βλέπε, μεταξύ άλλων, την απόφαση της 26ης Ιουνίου 1979 στην υπόθεση 177/78, Pigs and Bacon κατά Mc Carre ([12]))], ότι οι κοινές οργανώσεις αγοράς πρέπει να θεωρούνται πλήρη και διεξοδικά συστήματα που απαγορεύουν στα κράτη μέλη να εγκρίνουν εξαιρέσεις ή μέτρα αντίθετα με αυτά.

(34) Άλλωστε, οι δικαιούχοι του καθεστώτος ενισχύσεων είναι οι παραγωγοί οπωροκηπευτικών για μεταποίηση της Extremadura, οι οποίοι συνάπτουν συμβάσεις προμηθειών με βιομηχανίες της περιοχής.

(35) Η απαίτηση αυτή αποτελεί περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας προϊόντων μεταξύ των κρατών μελών και παράβαση του άρθρου 29 της συνθήκης, εφόσον, για να μπορούν να λαμβάνουν τις ενισχύσεις, οι παραγωγοί είναι υποχρεωμένοι να πωλούν την παραγωγή τους σε βιομηχανίες της περιοχής. Η απαίτηση αυτή αποτελεί περιορισμό στην αποστολή των εν λόγω προϊόντων στα υπόλοιπα κράτη μέλη.

**Συμπέρασμα**

(36) Σύμφωνα με τα προαναφερθέντα και υπό το φως των εφαρμοστέων κοινοτικών κανόνων, η Επιτροπή εκτιμά ότι, όσον αφορά τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ) σχετικά με τις ενισχύσεις για την προώθηση της οικονομικής αναπτύξεως ορισμένων περιοχών ή οικονομικών δραστηριοτήτων, οι εξετασθείσες ενισχύσεις μπορούν να αλλοιώσουν τους όρους των εμπορικών συναλλαγών κατά τρόπο αντίθετο προς το κοινό συμφέρον.

(37) Συνεπώς, αυτές οι ενισχύσεις (εξαιρουμένων των ενισχύσεων για τις πατάτες) πρέπει να θεωρούνται παράβαση της κοινοτικής νομοθεσίας και, ως εκ τούτου, δεν μπορούν να τυγχάνουν καμίας από τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 87 παράγραφος 3 της συνθήκης.

## VI. **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ**

(38) Καθώς δεν έχουν κοινοποιηθεί στην Επιτροπή οι ενισχύσεις που αποτελούν το αντικείμενο της παρούσας απόφασης σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 3 τη συνθήκης, η χορήγησή τους ήταν παράνομη, δεδομένου ότι χορηγήθηκαν προτού αποφανθεί η Επιτροπή κατά πόσον είναι συμβατές με την κοινή αγορά.

(39) Εξάλλου, για τους λόγους που προαναφέρθηκαν, οι ενισχύσεις είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά (εκτός από τις ενισχύσεις για τις πατάτες), διότι καλύπτονται από το άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης, χωρίς να υπάγονται σε καμία από τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 2 και 3 του εν λόγω άρθρου.

([12]) Συλλογή 1979, σ. 2161.

(40) Σε περίπτωση που οι ενισχύσεις είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, η Επιτροπή πρέπει να κάνει χρήση της δυνατότητας που της προσφέρει η απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Ιουλίου 1973 στην υπόθεση 70/72, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας ([13]), η οποία επιβεβαιώθηκε από τις αποφάσεις της 24ης Φεβρουαρίου 1987 στην υπόθεση 310/85, Deufil κατά της Επιτροπής ([14]), και της 20ής Σεπτεμβρίου 1990 στην υπόθεση C-5/89, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας ([15]), και να υποχρεώσει το κράτος μέλος να ανακτήσει από τους δικαιούχους το συνολικό ποσόν της παράνομα χορηγηθείσας ενίσχυσης. Αυτή η υποχρέωση ανάκτησης της ενίσχυσης αναφέρεται επίσης στο άρθρο 14 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ ([16]) (σημερινό άρθρο 88). Η επιστροφή αυτή είναι αναγκαία για την επαναφορά της προηγούμενης κατάστασης, καταργώντας όλα τα οικονομικά πλεονεκτήματα από τα οποία είχαν επωφεληθεί αχρεωστήτως οι δικαιούχοι αφότου τους χορηγήθηκε η ενίσχυση.

(41) Οι χορηγηθείσες ενισχύσεις (με εξαίρεση εκείνων για τις πατάτες) πρέπει να επιστρέφονται εξ ολοκλήρου.

(42) Οι ενισχύσεις πρέπει να επιστρέφονται σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται από την ισπανική νομοθεσία. Στα προς ανάκτηση ποσά πρέπει να περιλαμβάνονται οι τόκοι από την ημερομηνία της χορήγησης έως την πραγματική ανάκτησή τους. Οι εν λόγω τόκοι υπολογίζονται με βάση το επιτόκιο της αγοράς και σε συνάρτηση με το επιτόκιο που εφαρμόζεται για τον υπολογισμό του ισοδυνάμου επιχορήγησης στην περίπτωση των ενισχύσεων περιφερειακού χαρακτήρα ([17]).

(43) Η παρούσα απόφαση δεν προδικάζει τα ενδεχόμενα συμπεράσματα της Επιτροπής σε σχέση με το σχέδιο χρηματοδότησης της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής για το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ),

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

*Άρθρο 1*

Το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων που εφαρμόζεται από την Ισπανία μέσω της διάταξης της 8ης Ιουλίου 1998, του Υπουργείου Γεωργίας και Εμπορίου της Αυτόνομης Περιφέρειας της Extremadura, με την οποία καθορίζονται οι ενισχύσεις για τα οπωροκηπευτικά προϊόντα που προορίζονται για μεταποίηση, για την περίοδο εμπορίας 1997/1998, με εξαίρεση τις ενισχύσεις για τις πατάτες, είναι ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά.

*Άρθρο 2*

Η Ισπανία θα καταργήση το αναφερόμενο στο άρθρο 1 καθεστώς.

*Άρθρο 3*

1. Η Ισπανία θα εγκρίνει όλα τα αναγκαία μέτρα για να ανακτήσει από τους δικαιούχους την ενίσχυση που εξετάζεται στο άρθρο 1, η οποία χορηγήθηκε παράνομα.

([13]) Συλλογή 1973, σ. 813.
([14]) Συλλογή 1987, σ. 901.
([15]) Συλλογή 1990 I, σ. 3497.
([16]) ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1.
([17]) ΕΕ C 74 της 10.3.1998, σ. 9.

2. Η ανάκτηση πρέπει να πραγματοποιηθεί το συντομότερο και σύμφωνα με τις διαδικασίες της ισπανικής νομοθεσίας, εφόσον αυτές επιτρέπουν την άμεση και πραγματική εκτέλεση της παρούσας απόφασης. Η προς ανάκτηση ενίσχυση πρέπει να περιλαμβάνει τόκους από την ημερομηνία χορήγησής της στους δικαιούχους έως την ημερομηνία ανάκτησής της. Οι εν λόγω τόκοι υπολογίζονται με βάση το επιτόκιο αναφοράς που εφαρμόζεται για τον υπολογισμό του ισοδυνάμου επιχορήγησης στην περίπτωση των περιφερειακών ενισχύσεων.

*Άρθρο 4*

Η Ισπανία θα ενημερώσει την Επιτροπή, εντός διμήνου από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας απόφασης, για τα μέτρα που έλαβε για την εκτέλεσή της.

*Άρθρο 5*

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Βασίλειο της Ισπανίας.

Βρυξέλλες, 22 Δεκεμβρίου 1999.

*Για την Επιτροπή*

Franz FISCHLER

*Μέλος της Επιτροπής*